

เรื่อง	: รูปแบบการนิเทศเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนด้านเทคโนโลยีดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1
ผู้วิจัย	: อุทุมพรพัต สุคนธาภิพัฒน์กุล
หน่วยงาน	: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1
ปี	: 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สังกเคราะห์สมรรถนะครูผู้สอนด้านเทคโนโลยีดิจิทัล 2) พัฒนารูปแบบการนิเทศเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และ 3) ศึกษาผลการใช้รูปแบบการนิเทศเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนด้านเทคโนโลยีดิจิทัล วิธีดำเนินการวิจัย แบ่งเป็น 3 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 สังกเคราะห์สมรรถนะครูผู้สอนด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการส่งเสริมสมรรถนะครูผู้สอนด้านเทคโนโลยีดิจิทัล โดยใช้เทคนิค EDFR ระยะที่ 3 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการส่งเสริมสมรรถนะครูผู้สอนด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และระยะที่ 4 ประเมินผลเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม ชุดพัฒนาเพื่อส่งเสริมสมรรถนะครูผู้สอนด้านเทคโนโลยีดิจิทัล แบบวัดความรู้ แบบวัดทักษะ และแบบวัดเจตคติเกี่ยวกับสมรรถนะครูผู้สอนด้านเทคโนโลยีดิจิทัล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ 1) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อวิเคราะห์ห้องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) จำนวน 544 คน 2) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินความเหมาะสมของสมรรถนะครูผู้สอนด้านเทคโนโลยีดิจิทัล จำนวน 9 คน 3) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อพัฒนารูปแบบการส่งเสริมสมรรถนะครูผู้สอนด้านเทคโนโลยีดิจิทัล จำนวน 24 คน และ 4) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะครูผู้สอนด้านเทคโนโลยีดิจิทัลมีองค์ประกอบหลัก 3 ด้าน คือ 1) สมรรถนะหลัก 2) สมรรถนะเฉพาะด้าน และ 3) ระดับสมรรถนะโดยสมรรถนะเฉพาะด้าน มี 7 รายการ ได้แก่ นำเทคโนโลยีสารสนเทศไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูล ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการติดต่อสื่อสาร ใช้เครือข่ายสังคมในการติดต่อสื่อสาร คุณธรรมจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ได้เหมาะสมกับงานและ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสร้างชิ้นงานและนำเสนอผลงาน ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (CFA) ขององค์ประกอบสมรรถนะครูผู้สอนด้านเทคโนโลยีดิจิทัล กับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยใช้โปรแกรมลิสเรล พบว่า ค่าไค-สแควร์ (χ^2) = 16.34 และค่าดัชนีความสอดคล้อง GFI เท่ากับ 1.00 ค่า AGFI เท่ากับ 0.99 ค่า RMR เท่ากับ 0.01 แสดงว่าข้อมูลที่ได้มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และผลการประเมินสมรรถนะครูผู้สอนด้านเทคโนโลยีดิจิทัลพบว่า สมรรถนะครูผู้สอนด้านเทคโนโลยีดิจิทัล มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.26 , S.D.= 0.55) และผลการพัฒนารูปแบบการส่งเสริมสมรรถนะครูผู้สอนด้านเทคโนโลยีดิจิทัล พบว่า

รูปแบบ มีองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ 1) ด้านจุดประสงค์ (purpose) 2) ด้านปัจจัยนำเข้า (input) 3) ด้านขั้นตอนการดำเนินการ (process) และ 4) ด้านผลที่ได้รับ (output) ผลการศึกษาการใช้รูปแบบ พบว่า ประสิทธิภาพของแผนการส่งเสริมสมรรถนะครูผู้สอนด้านเทคโนโลยีดิจิทัล มีค่าเท่ากับ $83.35/82.17$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ผลการตรวจสอบความแตกต่างสมรรถนะครูผู้สอนด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ระหว่างก่อนและหลังการเข้าร่วมพัฒนาโดยใช้สถิติ $t - test$ (Dependent Samples) พบว่า ค่า t มีค่าเท่ากับ 50.013 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมพัฒนาตามรูปแบบมีสมรรถนะครูผู้สอนด้านเทคโนโลยีดิจิทัล หลังการพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ และกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.98$, $S.D. = 1.03$)

4. ผลการประเมิน พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินรับรองอยู่ในระดับมาก และเมื่อนำไปขยายผล พบว่าครูผู้สอนมีความรู้หลังการพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ ครูมีทักษะและเจตคติอยู่ในระดับดี และนักเรียนมีความสามารถด้านเทคโนโลยีสารสนเทศหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและนักเรียนมีความพึงพอใจระดับมาก